

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
ระหว่างนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
มีรายละเอียดดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมัธยเลขคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบ
ความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงรายละเอียด
ไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่าง ประชากร	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				r_{XY}	$\sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	z
	N ₁	$\bar{X}_1$	SD ₁	σ_{X_1}	N ₂	$\bar{X}_2$	SD ₂	σ_{X_2}			
กลุ่ม ที่ 1	28	16.39	4.73	0.91	28	15.46	4.22	0.81	0.35	1.14	0.82
กลุ่ม ที่ 2	24	20.67	3.20	0.67	24	19.96	3.78	0.79	0.35	0.97	0.73
กลุ่ม ที่ 3	34	17.15	3.81	0.60	34	14.03	4.99	0.87	0.58	0.89	3.51

ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ที่ 1 $z = 2.00$ ดังนั้นมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ที่ 2 $z = 2.01$ ดังนั้นมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

รูปที่ 3 $t = 1.96$ ทั้งนี้ยังมีเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่กับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์
แนวใหม่ของกลุ่มตัวอย่างประชากรปีที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรปีที่ 2 มีความสามารถในการ
แก้ปัญหาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชากรปีที่ 3 นักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์
แนวใหม่มีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

เพื่อให้เห็นรายละเอียดของความแตกต่างในความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมข้างขึ้น จึงได้นำกลุ่มตัวอย่างประชากรปีที่ 3 มาทดสอบ
ความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมัธยเลขคณิตแยกตามชนิดของปัญหา และแยกตามชนิด
ของแนวความคิดรวบยอด (concept)

๒. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถ
ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แยกตามชนิดของปัญหา ผลการ
วิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการหาวิธีการ
ในการแก้ปัญหาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	C_x^2	r_{XY}	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	z
กลุ่มทดลอง	34	5.18	1.32	0.23			
					0.37	0.30	1.30
กลุ่มควบคุม	34	4.79	1.24	0.22			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $t = 1.96$

ดังนั้นจึงมีผลของคะแนนความสามารถในการหาวิธีการในการแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

หมายความว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการหาวิธีการในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	σ_x	r_{XY}	$\frac{\sigma_{X_1 - X_2}}{\sigma}$	z
กลุ่มทดลอง	24	4.97	1.48	0.26			
กลุ่มควบคุม	34	3.79	2.06	0.36	0.54	0.37	3.19 *

ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นจึงมีผลของคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาคือว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการคำนวณ
หาค่าตอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	σ_x	r_{XY}	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
กลุ่มทดลอง	34	7.00	1.98	0.35			
					0.36	0.61	2.56 *
กลุ่มควบคุม	34	5.44	3.17	0.55			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการคำนวณหาค่าตอบของกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการคำนวณหาค่าตอบดีกว่า
นักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

สรุปผลจากรายที่ 4 - 6 ได้ว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถ
ในการวิเคราะห์ปัญหา และการคำนวณหาค่าตอบดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
ส่วนความสามารถในการหาวิธีการในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แยกตามชนิดของแนวความคิดรวบยอด (concept)
ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบมัธยัมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำใจหยิ่ง
บวกระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	$\sigma_{\bar{X}}$	r_{XY}	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	*
กลุ่มทดลอง	34	3.88	0.96	0.17	0.37	0.28	1.25
กลุ่มควบคุม	34	3.53	1.45	0.25			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นมัธยัมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำใจหยิ่งบวกรวมของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

แสดงว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
มีความสามารถในการทำใจหยิ่งบวกรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบมัธยัมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำใจหยิ่ง
เกี่ยวกับการหาวว่าเหลือเท่าไร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	$\sigma_{\bar{X}}$	r_{XY}	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	*
กลุ่มทดลอง	34	3.03	0.85	0.15	0.36	0.25	2.24 *
กลุ่มควบคุม	34	2.47	1.29	0.22			

ที่ระดับมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นมัธยัมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำใจหยิ่งเกี่ยวกับการหาวว่าเหลือ
เท่าไรของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับ การหาว่าเหลือเท่าไรดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์ เกี่ยวกับการเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	$\sigma_{\bar{X}}$	r_{XY}	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	z
กลุ่มทดลอง	34	4.15	1.88	0.33			
					0.57	0.35	4.03 *
กลุ่มควบคุม	34	2.74	1.50	0.26			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับการเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับ การเปรียบเทียบดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบมัธยเลขคณิตแนวใหม่มีความสามารถในการทำโจทย์ เกี่ยวกับการหาว่าของหามาเพิ่มอีกเท่าไร ระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	$\sigma_{\bar{X}}$	r_{XY}	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	z
กลุ่มทดลอง	34	4.21	1.57	0.27			
					0.39	0.31	1.81
กลุ่มควบคุม	34	3.65	1.22	0.21			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

แสดงว่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับการหว่าตอง
หามาเพิ่มอีกเท่าไรระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

นั่นคือนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
มีความสามารถในการทำโจทย์เกี่ยวกับการหามาเพิ่มอีกเท่าไรไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบมัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์
บวก ลบ หาร ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3

ตัวอย่างประชากร	N	$\bar{X}$	SD	$\sigma_{\bar{X}}$	r_{XY}	$\sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	z
กลุ่มทดลอง	34	2.00	0.64	0.11			
					0.23	0.22	1.59
กลุ่มควบคุม	34	1.65	1.16	0.20			

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

แสดงว่ามัธยเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการทำโจทย์บวก ลบ หารระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

นั่นคือนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่กับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่
มีความสามารถในการทำโจทย์บวก ลบ หารไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 7 - 11 สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถ
ในการทำโจทย์เกี่ยวกับการหว่าเหลือเท่าไร และโจทย์เกี่ยวกับการเปรียบเทียบได้คือนักเรียน
ที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ ส่วนโจทย์บวก โจทย์เกี่ยวกับการหามาเพิ่ม และโจทย์บวก
ลบระคนนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความ
สามารถไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถ ในการแก้ปัญหาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แยกตามเพศ แสดงรายละเอียดไว้ใน ตารางที่ 12, 13

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบมัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ ปัญหาคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนหญิง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอับปาง ประชากร	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				F	r _{XY}	S _{X₁-X₂}	t
	N ₁	$\bar{X}_1$	SD ₁	σ_{X_1}	N ₂	$\bar{X}_2$	SD ₂	σ_{X_2}				
หญิง 1	18	16.39	5.08	1.23	18	16.78	4.38	1.06	1.35	0.49	1.42	0.28
หญิง 2	14	19.86	3.64	1.01	14	20.79	2.98	0.83	1.49	0.55	1.09	0.85
หญิง 3	8	16.25	3.83	1.07	8	17.63	4.92	1.86	1.65	0.65	1.63	0.85

ผลการทดสอบความแปรปรวน (F) ปรากฏว่าไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ

.05 ทุกๆ

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

หญิง 1 t = 2.03 แสดงว่ามีมัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ ปัญหา คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญ

หญิง 2 t = 2.06 แสดงว่ามีมัชฌิม เลขคณิตของ คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญ

หญิง 3 t = 2.14 แสดงว่ามีมัชฌิม เลขคณิตของ คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่านักเรียนหญิงที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่และนักเรียนหญิงที่ไม่ได้ เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสามมีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบมัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนชายกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวอย่าง ประชากร	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม				F	F_{XT}	$\frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{s_p^2}}$	t
	N ₁	$\bar{X}_1$	SD ₁	$\sigma_{\bar{X}_1}$	N ₂	$\bar{X}_2$	SD ₂	$\sigma_{\bar{X}_2}$				
กลุ่มที่ 1	14	16.71	3.09	0.86	14	14.71	3.55	0.98	1.32	0.36	1.22	1.64
กลุ่มที่ 2	13	20.23	2.99	0.86	13	20.46	3.74	1.08	1.56	0.51	1.19	0.19
กลุ่มที่ 3	13	18.92	3.74	1.09	13	13.69	4.90	1.42	1.72	0.43	1.62	3.23*

ผลการทดสอบความแปรปรวน (F) ปรากฏว่าไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.05 ทุกกลุ่ม

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

กลุ่มที่ 1 $t = 2.06$ แสดงว่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

กลุ่มที่ 2 $t = 2.06$ แสดงว่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

กลุ่มที่ 3 $t = 2.06$ แสดงว่ามัชฌิม เลขคณิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่า นักเรียนชายที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่กับนักเรียนชายที่ไม่ได้เรียนคณิต-
ศาสตร์แนวใหม่ของกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2 มีความ
สามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 3 นักเรียนชาย
ที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่มีความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ดีกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้
เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่

เพื่อวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ต่าง ๆ จึงทำการทดสอบ
ความมีนัยสำคัญองความแตกต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของแบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์

และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสามคู่ ดังได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 14 - 15

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบมัธยัมเลขคณิตของคะแนนความพร้อมทางคณิตศาสตร์ และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ที่ 3

ตัวอย่าง ประชากร	N	$\bar{Y}$	S D	$\sqrt{\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2}$	*
คู่ที่ 1	28	27.14	4.58		
				1.27	1.42
คู่ที่ 3	34	28.94	5.44		

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 1.96$

ดังนั้นมัธยัมเลขคณิตของคะแนนความพร้อมทางคณิตศาสตร์และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองคู่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ที่ 3 มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์และมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนไม่แตกต่างกัน

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรคู่ที่ 3 มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความพร้อมทาง
คณิตศาสตร์และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวน ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 2 และกลุ่มตัวอย่างประชากร
หมู่ที่ 3

ตัวอย่าง ประชากร	N	$\bar{Y}$	S.D.	$\sqrt{\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2}$	z
หมู่ ที่ 2	24	33.25	3.87		
				1.23	3.50*
หมู่ ที่ 3	34	28.94	5.44		

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $z = 2.00$

ดังนั้นมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนแบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์และความคิด
รวบยอดเกี่ยวกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองคู่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 2 มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์ และมีความคิด
รวบยอดเกี่ยวกับจำนวนดีกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 3

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 2 มีความสามารถทาง
คณิตศาสตร์ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 3

สรุปผลจากตารางที่ 14 และ 15 ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 2 มีความ
สามารถทางคณิตศาสตร์ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 3
กลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างประชากรหมู่ที่ 3 มีความสามารถทาง
คณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน